

Zdravko Vučinić

DUBRAVKA ĐUKIĆ, slike

Galerija Božidarac

U nizu raznolikih poetika prisutnih na tekućoj sceni, pogotovo onih koje zalaze u sferu takozvanih globalnih tokova umetničkog delanja, Dubravki Đukić, pripada posebno mesto. Ona se odvaja od svega poznatog što čini našu trenutnu likovnu praksu. Njeno delo opstaje izvan uobičajenih u potonje vreme dominantnih pojava koje svoje mesto nalaze u krugu podsticanih šta više zvanično podržavanih opcija koje se na ovaj ili onaj način nameću kao vid prestižnih, uglavnom pomodnih refleksija.

Šta je to čime se njeno delo izdvaja, šta ga, zapravo, čini drugačijim od ostalih?

Najpre, uočava se da je ona okrenuta sebi, intimnom doživljaju sveta u kome nalazi ishodište svom stvaralačkom htenju.

Potvrđena kao crtač i grafičar, ovom prigodom pokazuje slike iz domena najnovijih interesovanja. Otežano je sasvim definisati delo Dubravke Đukić naspram sveta koji nam je poznat. Ipak, moguće je zapaziti da se njena inspiracija zasniva u području prirodnog ambijenta u najširem pojmu reči. Primetna su obeležja poput drveta, delova kuće, travke i lista, meseca ili pak nedohvatnog kosmičkog prostranstva pri čemu se stiče utisak

produbljene, neograničene dubine prostora. Uprkos tome što motive otkriva u jednom delu realne stvarnosti to ipak nije posve objektivna percepcija. Njena pažnja ne opstaje na nivou prepoznatljivih oznaka već seže u slojeve znatno sadržajnijih pa i složenijih domašaja.

Dubravka nastoji da produbi smisao dela, da proširi i obogati njegov značenjski aspekt. Zato traži i otkriva druge vrednosti. Ona uspostavlja predstavu koja se razlikuje od one na koju smo navikli koja dotiče našu uobičajenu zbilju. Reč je o oblicima skoro piramidalne projekcije, rasčlanjene, modifikovane, izmenjene do te mere da inspirativno polazište skoro ne prepoznamo. U njih je umetnut skup neodređenih mahom geometrizovanih znakova. Oni se uzdižu do vlastito uspostavljene simbolike poput izvedenih kraćih ili dužih poteza, tačkastih uboda četke ili pak talasastih linija koje bogate osnovu slikanog polja. Te pojmove niže slobodno. Komponuje ih spram unutrašnje nužnosti u skladu osetljivog tkanja površina i tome smišljenog razlaganja planova. Umetnica time spontano i lako zalazi u šaroliki koliko tajanstveni svet snova koji dotiče poetske nivoe opažaja.

Kontekst slike Dubravke Đukić krajnje je stilizovan. Uprošćen je i sveden na zbir primarnih oznaka. Radovi joj nemaju eksplicitno profilisan siže koji bi ukazao na jasan smisao ili moguće razumevanje njihovih slojevitih nijansi. Njena je znatiželja najpre i najviše upućena svojstvima plastičnih fenomena koji čine osnovnu šta više nezaobilaznu komponentu svakog istinskog dela.